

Студијски програм: ОАС Екологија и заштита природе
Назив предмета: Екологија биљака
Наставник: Снежана Радуловић, Душанка Цвијановић
Статус предмета:обавезан
Број ЕСПБ:6
Услов: Принципи екологије
Циљ предмета Овим курсом студенти треба да стекну основна знања о екологији биљака, као научној дисциплини и проблематици којом се она бави. Основни циљ курса представља усвајање знања о адаптацијама биљака на специфичне услове станишта, савладавање термиолошке основе из синекологије, као и упознавање са основним типовима вегетације на Земљи и на Балканском полуострву.
Исход предмета Курс екологија биљака је конципиран тако да студенти стекну основна знања из области идиекологије и синекологије, као и увид у дистрибуцију и класификацију основних типова вегетације на Земљи и Балканском поуострву. Упознавање са основним методама картирања вегетације.
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дефиниција, циљ и предмет фитоекологије. Класификација фитоеколошких дисциплина. Аутекологија (идиекологија): Животне форме биљака. Адаптација биљака на светлосне услове станишта. Адаптација биљака на температурне услове станишта. Раункиерове животне форме. Утицај ватре и пожара на биљке и вегетацију у целини. Адаптивни типови биљака на услове водног режима. Адаптације биљака на дејство ветра. Еколошки типови биљака у односу на подлогу. Орографски фактори и њихов значај за висинско зонирање и дистрибуцију биљних врста и екосистема. Биотички фактори. Фитоиндикација. Примене индикаторских вредности биљака.Синекологија : Фитоценоза као функционална компонента биоценоза и екосистема.Синморфологија. Синдинамика. Сукцесије. Синхорологија. Синхронологија. Синтаксономија, класификација биљних заједница.Преглед основних зоналних, интразоналних и асоналних типова вегетације на Земљи. Тропске кишне шуме (<i>Pluviisilvae</i>). Вегетација мангрове (<i>Pluviifruticeta</i>). Тропске листопадне шуме и жбунасте заједнице (<i>Hiemilignosa</i>). Саване (<i>Hiemiduriherbosa</i>). Вегетација ловорових шума (<i>Laurisilvae</i>).Тврдолисна зимзелена вегетација дрвећа и жбунова (<i>Durilignosa</i>). Пустинска вегетација (<i>Siccideserta, Frigidideserta</i>). Степе (<i>Aestiduriherbosa</i>).Вегетација лишћарских листопадних шума умерене зоне (<i>Aestisilvae</i>). Четинарске шуме вантропских области северне хемисфере (<i>Aciculisilvae</i>). Тундре. Високо планинска вегетација. Ливадска и мочварна вегетација. Вегетација водених басена. Вегетација копнених вода. Вегетација мора и океана. Примена ГИС-а у екологији биљака. <i>Практична настава</i> Светлосни режим станишта. Термички режим станишта. Водени режим станишта. Екоанатомска анализа различитих еколошких типова биљака:Хидрофите, Хигрофите и Мезофите.Екоанатомска анализа различитих еколошких типова биљака:Ксерофите, Халофите и Сукуленте. Методе фитоценолошких истраживања. Браун-Бланкет-ова метода узимања фитоценолошког снимка. Фитоценолошке табеле. Методе индикационе екологије (еколошки индекси).Апликативни софтвери у фитоценологији. Картирање вегетације. Преглед основних типова вегетације Балканског полуострва(ареал, клима, оснвни тип вегетације, деградациони ступњеви). Зонална вегетација. Зонална вегетација II. Интра- и екстрозонална вегетација.Асонална вегетација.Преглед хербарског материјала карактеристичних врста основних типова вегетације Балканског полуострва.Примери примене ГИС-ау екологији биљака ибазе података.
Литература Стевановић, Б, Јанковић, М. (2001): Екологија биљака са основама физиолошке екологије биљака. ННКинтернационалип, Београд Којић, М, Поповић, Р, Караџић, Б. (1998): Васкуларне биљке Србије као индикатори станишта Србије. Институт за биолошка истраживања „Синиша Станковић“ Београд

Број часова активне наставе	Теоријска настава: 3		Практична настава: 2+1
Методe извођења наставе Теоријска, практична			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	-	писмени испит	-
практична настава		усмени испт	60
колоквијум-и	40		
семинар-и			